

τατα, ἡ δὲ ποιότης τῆς ὑπερέχει πάσης ἑτέρας, ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως γευστικότητος. Εἶναι, πάντως, ἀληθές ὅτι καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 1922 ἐκαλλιιεργεῖτο σποραδικῶς ἡ Σουλτανίνα, κυρίως ἐν Κρήτῃ καὶ Πελοποννήσῳ, τὸ λαμβανόμενον ὅμως προϊόν ἦτο μᾶλλον κατωτέρας ποιότητος καὶ, συσκευασμένον ἐντὸς μεγάλων σάκκων, ἐξήγετο εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας καὶ κυρίως εἰς τὴν Αὐστρίαν, ὅπου κατὰ κανόνα συνεσκευάζετο, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτον προχείρως, πρὸς λιανικὴν πώλησιν ἢ τὴν διάθεσίν του εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα.

Ἡ θέσις ὅμως, τὴν ὁποῖαν κατέχει ἡ Ἑλληνικὴ Κορινθιακὴ σταφίς εἰς τὸ διεθνές σταφιδεμπόριον, εἶναι ἀναφαίρετος, δοθέντος ὅτι τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν σταφίδος τοῦ εἴδους τούτου ἀνέρχεται εἰς 80 ο). Ἡ ὑπαρξίς τῆς γνωστῆς ποικιλίας ἀμπέλου καὶ αἱ εὐνοϊκαὶ κλιματολογικαὶ συνθήκαι ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν θέσιν σχεδὸν μονοπωλιακὴν.

Δυστυχῶς ὅμως, οἱ ἐν Γερμανίᾳ καταναλωταὶ σταφίδων, οἰκοκυραὶ καὶ ἀρτοποιοὶ, παραγνωρίζουν τὴν προφανῆ ὑψηλοτέραν ἀξίαν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος. Τοῦτο δὲν ἀποκλείεται νὰ σχετίζεται μὲ τὴν μακροχρόνιον ἀπουσίαν τῆς ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς. Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρᾶν, οἱ Ἕλληνες παραγωγοὶ, ἐφησυχάζοντες ἀφελῶς ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως περὶ μονοπωλιακῆς ἐν τῇ διεθνῇ σταφιδεμπορῇ θέσεως τοῦ προϊόντος των, ἐχαλάρωσαν τὰς προσπάθειάς των πρὸς διέυρυνσιν τῆς καταναλωσεως του.

Ἡ ἔλλειψις μιᾶς σταθερᾶς σταφιδικῆς πολιτικῆς, ἰδιαίτερος τοιαύτης ἐπὶ τῶν τιμῶν, καθὼς καὶ αἱ ἀτυχεῖς περιπτώσεις ἀποστολῶν προϊόντος κατωτέρας ποιότητος, ἐν

συνδυασμῷ μὲ τὴν μακροχρόνιον, ἀπώλειαν τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸ Γερμανικὸν καταναλωτικὸν κοινόν, ἐμείωσαν σημαντικώτατα τὰς εἰς Γερμανίαν ἐξαγωγὰς Κορινθ. σταφίδος. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος:

**ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ
ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ**

Ε Τ Ο Σ	Ἐξαχθεῖσα ποσότης εἰς μετρ. τόννους
1913	15.646
1920	2.300
1921	5.815
Μ. ὄρος 1922—1923	1.150
» » 1924—1930	10.000
» » 1931—1933	8.500
» » 1934—1935	9.500
1936	10.460
1937	18.224
1938	23.091
1950	6.122
1951	3.543
1954—1955	3.776

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω πίνακος, συνάγεται ἐπίσης ὅτι ὑφίστανται μεγάλα περιθώρια αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐφ' ὅσον ἤθελε καταβληθῆ ἡ δέουσα προσπάθεια διὰ τοῦ παραμερισμοῦ τῶν προκαλεσάντων τὴν μεταπολεμικῶς σημειωθείσαν πτώσιν τῶν ἐξαγωγῶν αἰτίων.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς τῆς Κορινθιακῆς, ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐξαγωγῶν τῆς ἑλληνικῆς σουλτανίνας εἰς τὴν Γερμανίαν, ἔχει σημειώσει ἀλματώδη ἄνοδον, ὡς ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος ἐμφαίνεται :